

44
44

1. Mandat nr 349 EDWARD MÖLLER, lat 31, Urodzony w Gdańsku, elektromechanik okrętowy. Od września 1980 r. mieszka w Słupsku (tel.21-591). Od maja 1989 r. na mocy porozumienia "okrągłego stołu" przywrócony do pracy w ZPC "POMORZANKA" w Słupsku. Członek NSZZ "SOLIDARNOSC" od początku istnienia Związku w ZPC "POMORZANKA". Po ogłoszeniu stanu wojennego w sytuacji, gdy regionalne kierownictwo Związku zostaje internowane, aktywizuje swoją działalność, za co zostaje dyscyplinarnie zwolniony z zakładu. Po trzech miesiącach przywrócony do pracy decyzją Sądu. Wkrótce jednak zostaje internowany w Karnym Obozie Wojskowym w Chełmie. Stamtąd w grudniu 1982 r. zostaje wywieziony i postawiony przed sądem wojskowym pod zarzutem przynależności do Okręgowego Komitetu Oporu. Skazany na rok i osiem miesięcy więzienia korzysta z amnestii w lipcu 1983 r. W lutym 1985 r. zostaje ponownie aresztowany w Warszawie w punkcie kontaktowym i osadzony w więzieniu MSW na Rakowieckiej. Otrzymuje wyrok 1 rok i dwa miesiące więzienia. W listopadzie 1985 r. wychodzi na wolność i nadal prowadzi działalność związkową. Wiosną 1986 r. brawurowy skok z I piętra ratuje go przed kolejnym aresztowaniem. Ukrywa się do października 1986 r. Po ujawnieniu się w Prokuraturze Warszawskiej wraca do Słupska. Tu zakłada Międzypodziemną Komisję NSZZ "SOLIDARNOSC" w Słupsku, której zostaje przewodniczącym. Wielokrotnie, w latach 1983-89 staje przed Kolegium za działalność związkową. Od sierpnia 1987 do lutego 1989. przewodniczy Międzyregionalnej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Pomorza Środkowego Koszalin - Słupsk. Od lutego 1989 r. zostaje przewodniczącym Tymczasowego Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Pomorza Środkowego Koszalin - Słupsk. Członek Komisji Rejestracyjnej NSZZ "Solidarność" przy Lechu Wałęsie. Współpracownik Komitetu Helsińskiego Praw Człowieka.
Jego celem jest doprowadzenie do pluralizmu politycznego, pełna niezależność ruchu związkowego i obrona interesów ludzi pracy.

SOLIDARNOŚĆ

2. Mandat nr 350 JAN KRÓL, lat 39 urodzony w Mielcu, zamieszkały w Warszawie, absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie, wicedyrektor Przedsiębiorstwa Zagranicznego "ROVAN". Ze względu na swe przekonania katolickie i polityczne nie dopuszczony w 1972 r. do pracy naukowo-dydaktycznej w macierzystej uczelni. Podejmuje pracę w Stowarzyszeniu PAX. Kieruje pionem młodzieży, organizuje mocny nurt stawiający na zerwanie z oportunistyczną linią PAX-u. Jest bliskim współpracownikiem Ryszarda Reiffa (jedynego członka Rady Państwa, który nie podpisał dekretu o stanie wojennym). Przyczynił się do porozumienia ówczesnego PAX-u z Kościołem i czynnego zaangażowania Stowarzyszenia w działalność powstającego NSZZ "Solidarność". Członek NSZZ "Solidarność" od września 1980 r. Po stanie wojennym pozbawiony funkcji i pracy, a także aresztowany. W 1983 r. podejmuje pracę fizyczną a następnie w firmach zagranicznych w Polsce. Związany z Klubem Myśli Politycznej "DZIEKANIA", TOWARZYSTWEM GOSPODARCZYM W WARSZAWIE, FUNDACJA PRACY NIEPEŁNOSPRAWNYCH "NADZIEJA" oraz TOWARZYSTWEM PATRONALNYM. Jest publicystą społeczno-politycznym, rzecznikiem politycznej i gospodarczej reformy kraju, wolności, równości wszystkich grup i stowarzyszeń, godności człowieka, związany z nauką społeczną Kościoła. Jego idea - reforma państwa i gospodarki PRL, realizacja wieloletnich przymysłów nad sposobami wyjścia Polski z kryzysu.

1. **ANNA BOGUĆKA-SKOWROŃSKA**, lat 47, adwokat, pracuje w Zespole Adwokatów nr 3 w Słupsku, mieszka w Słupsku przy ul. Morcinka 4 m 45 (tel. 234-09). Jest członkiem najwyższych władz adwokatury - sędzią Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Naczelnej Radzie Adwokackiej w Warszawie. Aktywna od początku istnienia "Solidarności" jako doradca najpierw MKZ, później Zarządu Regionu Słupskiego w latach 1980-81. Współpracownik prasy solidarnościowej, gość I Zjazdu NSZZ "Solidarność". Internowana w grudniu 1981 r., przetrzymywana w Strzebielinie oraz w więzieniach w Gdańsku i Fordonie. Po odzyskaniu wolności aktywnie włącza się w akcje obrony osób prześladowanych. Współpracuje z Komitetem Prymasowskim i przewodniczy Słupskiemu Ośrodkowi Biskupiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. Broni w kilkudziesięciu procesach politycznych w Słupsku, Koszalinie, Warszawie, Gdańsku m.in. Z. Romaszewskiego, L. Wałęsę, B. Lisa, A. Walentynowicz. Zatrzymywana i wzywana na "rozmowy ostrzegawcze" żyje w atmosferze zagrożenia. W roku 1985 opiera się próbie wyeliminowania jej z zawodu przez zarzut udziału w nielegalnym zgromadzeniu, zostaje przez Kolegium uniewinniona. Jest działaczką katolicką, jako członek Klubu Inteligencji Katolickiej prowadzi konferencje religijne w różnych miastach, współorganizuje Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej. Od roku 1988 jest członkiem Zarządu KiK w Słupsku. Jest także współpracownikiem Komitetu Helsińskiego Praw Człowieka w Polsce. W roku 1988 uczestniczy w Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie. Obecnie jest doradcą NSZZ "Solidarność" w Słupsku.

Cel życiowy i program wyborczy: upodmiotowienie człowieka, ochrona jego praw, głęboka reforma systemu prawa w Polsce.

2. **HENRYK GRZADZIELSKI**, lat 35, technik mechaniczny, obecnie prowadzi prywatny zakład rzemieślniczy w Saborzu. Zamieszkały w Słupsku przy ul. Nowotki 1)104 (tel. 36-848). Aktywny współzałożyciel NSZZ "Solidarność", organizator strajku solidarnościowego w sierpniu 1980 r. w FAMAROLU. Jest obecny 31 sierpnia 1980 r. w sali BHP w Stoczni Gdańskiej w chwili podpisania porozumienia społecznego. Wybrany członkiem Prezydium Komisji Zakładowej FAMAROLU, a następnie członkiem Zarządu Regionu Słupskiego, pracuje w Komisji ds Reformy Gospodarczej.

Od początku stanu wojennego inicjuje akcje protestacyjne w macierzystym zakładzie pracy i poza nim. Wielokrotnie zatrzymywany przez SB, 30 listopada 1982 r. zostaje aresztowany i przebywa 4 miesiące w areszcie. Wyrok - 1,5 roku w zawieszeniu. 1 lipca 1985 r. organizuje i kieruje strajkiem w swoim zakładzie pracy, w wyniku tego natychmiast jest zwolniony dyscyplinarnie po 10 latach pracy, a 3 lipca skazany na rok więzienia. W ciężkim więzieniu w Braniewie protestuje przeciwko brutalności służby więziennej. Wspólnie z kolegami walczy o statut więźnia politycznego, głoduje 61 dni, karany karcerem. Amnestia 1986 r. pozwala mu na wyjście na wolność po 8 miesiącach. W marcu 1987 r. przystępuje do działalności w Komisji Interwencji i Praworządności NSZZ "Solidarność". Uczestnik Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie. Od rozpoczęcia obrad "okrągłego stołu" aktywnie współpracuje przy tworzeniu struktur zakładowych relegalizowanego NSZZ "Solidarność".

Program wyborczy: walka o prawa pracownicze, reformę prawa PRL, reformę gospodarczą PRL.